

„Zoscho mě sašej šobu do Hamburga wesešch?“ pšchafchafcho Robinson.

„Ja?“ řaknu kapitan; „šy ga šabył, zo jo še duzy šem stało, ja žedneje koži namam. Ja še namogu perweej wroschisch, nežli šebe nowu kož kupim, a to mogło hyschczer dšujko trasch. Na přednu lepšchu kož, kotraž do Hamburga pojězo, dejšch še šednušch a domoj jěšch, a to lubej žinša nežli witsche.“

„Ale ja namam žednych peńes,“ žafcho Robinson. Kapitan da jomu tschi guineje, (to šu wošymnašcžo tolari,) a žafcho k nomu: „te zu schi požyžyšch, rownož něto šam nušne peńese třebam. A něto žij k šastawnišcžu kožow, pytaj a šen še na kož, kenž do Hamburga pojězo. Bog daj schi gluku, aby twoja droga domoj gluznějšcha byla, nežli naju pšchewošene do Londona.“ —

Robinson žěšcho. Duzy pať pšchemyšli še won to a druge. Zo bužotej starejšchej gronišch? wonej bžotej mě wěšcže marškasch, myšlascho še Robinson. A zo budu moje towarishe gronišch? woni budu še mě hušmjasch, až južor sašej pšchidu a nejšom niz wězej wižek mimo někotarych gašow w Londońe. Š takimi myšlami won pšchize, žož kože stojachu abo lažachu; ale tam won žedneje koži nenamaka, kotraž do Hamburga by jěka; dla togo še won šwjašeli.

Běšcho pať kož namakał, kotraž tschěšcho do Guineje jěšch. — Guineja jo kraj we Afrize. — Ako Robinson šlyšchafcho, až ta kož do kraja Guineje pojězo, lubjascho še jomu to a won tschěšcho šobu. A kapitan teje koži, ako šlyšchafcho, až še Robinsonoju